

Session D1: Vejledning

Paper 18

Fra pædagogisk supervision til dialogisk vejledning?

Programtekst

Data kan forudsige kompetencebehov, måske! Hvad gør vi, når vi står på kanten af ikke-viden? Kan pædagogisk supervision løfte opgaven? Eller er dialogisk vejledning en ny vej frem? For hvem? Hvordan?

Abstract

Der er i dag et ganske stærkt fokus på kompetenceudvikling. Vi tror på, at når blot vi har de rette data, så kan vi udvikle de rette kompetencer til samfundet.

F.T. Hansen (Hansen, 2008) finder kompetencetænkningen problematisk, fordi det indebærer, at vi udvikler et bestemt menneske- og virkelighedsbillede, hvor fx den lærende organisation risikerer at blive til den lukkede organisation. Udvikling af kompetencer kan ifølge F.T. Hansen ikke stå alene. Uddannelsessystemet skal medtænke dannelse. Der skal være plads til at tænke og tale fra en levet erfaring i et fænomenologisk perspektiv. Hvad er koblingen til pædagogisk supervision?

I masterprojektet Dialogisk vejledning sætter jeg erfaringerne med pædagogisk supervision fra Universitetspædagogikum i spil i forhold til at udvikle en leders lederskab. Udgangspunktet er det politisk dikterede skift i styringsparadigme, der har bragt lederen og hans organisation ud i en ganske usikker situation, hvor eksisterende ledelseskompetencer ikke længere rækker. I et dialogisk aktionsforskningsprojekt gennemfører jeg i samarbejde med Region Hovedstadens regionsdirektør, der er min fokuspersion, fire vejledningsløjfer (Lauvås & Handal, 2010) koblet med dialogisk coaching (Alrø & Kristiansen, 2008). Det har kastet interessant viden af sig – også ind i en universitetspædagogisk kontekst.

Projektet viser, at dialogisk vejledning kan bringe den anden til at stå i det åbne, til at undre sig over levet erfaring og opnå stærke erkendelser. Det udgør et virksomt og kreativt afsæt for den anden til at udvikle og afprøve meningsfulde eksperimenter med sin praksis, som kan skabe vej for overskridende ny erfaring.

I den mundtlige præsentation giver jeg et indblik i forskellen mellem pædagogisk supervision og dialogisk vejledning. Jeg rejser spørgsmålet om, hvilken nytte det universitetspædagogiske miljø kan drage af denne viden. Spørgsmålet er med vilje bredt, da jeg ønsker at holde mulighederne åbne, at stå i det åbne.

Forfatter

Kirstine Dahl, KU

Referencer

Alrø, H. & Kristiansen, M. (2008). Supervision som dialogisk læreproces. Forlag: Aalborg Universitetsforlag. (1. udgave, 6. oplag)

Elkjær, Bente (2005). Når læring går på arbejde – et pragmatisk blik på læring i arbejdslivet. Frederiksberg: Samfundslitteratur. (1. udgave, 1. oplag)

Hansen, F.T. (2008). At stå i det åbne. Hans Reitzels Forlag. (1. udgave, 5. oplag)

Lauvås, P. & Handal, G. (2010), Vejledning og praksisteori. Forlag: Forlaget Klim. (1.udgave, 3. oplag)

Schön, D.A. (2000). Udvikling af ekspertise gennem refleksion-i-handling. I: Illeris, K. (red), Tekster om læring (s. 254-269). København: Roskilde Universitetsforlag